

neid taggasi tuo. Ja temma sai neid fätte, kui nemmad merre åres levis ollid. Kui Israeli-rähwas Warao omma sõa-wäega näggi tullewad, karisid nemmad ülle wägga ja nurrisejad Mosefega, et ta neid kiusatuse sisse saatnud. Agga Moses ütles: ärge partke, seiske rähkul, ja ooske ärrapeästmist; kül Gehowa vöttab teite eest föddida! Sündis ka nenda. Wessi mōnas fangeste, ja Israeli lapsed läksid kess merrest läbbi kui va põhja mōda. Agga kui Warao seddasamma teed omma sõawäega merrest läbbi olli minnemas, tulli wee tõuso aeg, wessi tõusis kähko, ja Warao uppus föige omma wäehulga ga ärta.

Sest tula wanna wannemilt
Ja liga põlve rahwast:
Kas Jummal ei te üllewelt
Mis dige, nuhtle wahwast
Koik kurje, kes tend salgawad,
Ta armo-seadust põlgawad.

(Järg jáab tullewaks aastaks.)

Jummalat peame ülle föige innimeste kartma.

Üks würst küssis keisre Bridriko käest: „Kes kül temma föigeparremad sõbrad peafsid ollema?”

„Need, kes Jummalat ennam partwad kui mind”, vastas keiser.

Wahwus.

Rootsi funningas Rüstav Adolw, kes omma sõa-wäega Saksa-maal Lutteruse usso-rähwa eest wahwaste föddis, kui föilma-ilm nende usko tulle ja mõgaga tahtis fautada, on se läbbi iggaweste kuulsaaks ja mälestawaaks jänud.

„Waenlaši on wägga paljo, ja meid on wägga pisut!” nenda ütles üks temma pealikuteid, kui ta näggi waenlast liggi tullewad. „Sedda parrem,” vastas wahwa funningas, „egga meie siis naljaltki omma pulidega neist mōda ei lasse!”